

nistrative Autoriteter sætte en billig og fornuftig Tært paa det Arbejde, som skal ydes af Lodsens, idet de bestemme, at der for de Søfarendes Skyld skal være en Lods. Det er vistnok rimeligt, at de nautiske Autoriteter ville, saavidt muligt, vaage over de Søfarendes Tært, ligesom de ogsaa paa den anden Side ville sørge for, at det er muligt, at Lodsens kan bestaae og nogenlunde faae erstattet det Arbejde, han har. Men naar Spørgsmaalet er om Lodsens, saa forekommer det mig ikke, at det Spørgsmaal ligger for, om Tærten er saaledes, som Omstændighederne kunde byde det, om den er saa eller saa mange Skilling meer eller mindre pr. Fod Dybtgaaende, men derimod om hvilken Deel af Lodsens det er, der paalægges ved Lodsens, om det er den hele eller den halve. Jeg har i oplyst inde i Folkethinget, at næsten alle de Steder, hvor Lodsens er paalagt, der er det den fulde Tært, der skal betales; jeg har der nævnt de flere Steder, og jeg skal gjentage nogle af dem her, saavidt jeg erindrer dem: Nyord, Bøgestrom, Korsør, Kallundborg, Hals blev nævnt som Steder, hvor Lodsens bestaaer, og bestaaer med fuld Tært. Et Sted, hvor den bestaaer med halv Tært, er Randers, der ligger Grenaa nærmest; et eneste Sted er der, hvor den kun bestaaer med $\frac{1}{3}$ Deel af Tærten, nemlig Kallebodstrand; iøvrigt er det paa alle andre Steder, hvor der er Lodsens at udrede, det Hele, som betales. Men det er det, som det forekommer mig, at man hovedsagelig maa holde fast paa, at det ikke bliver en større Deel end den, som maa ansees fornudden for Lodsens. At der paa det sidste Sted, jeg nævner, kun erlægges en tredie Deel, er en Undtagelse; ellers er det en Regel, at Halvdelen altid er Minimum af den Tært, der er bestemt at erlægges i Lodsens, og det er det, som er optaget og bestemt her.

S. P. Hansen: Jeg maa tillade mig

at svare den høitagtede Marineminister, at jeg troer, at det ikke er nok, at Loven indskrænker sig til kun at vedtage Principet for Lovgivningen; men jeg troer, at den dog ogsaa maa udtale de Regler, hvorefter Statsborgerne skulde udrede de Paalæg, som ved Loven bestemmes for dem. Jeg har ikke mindste Tvivl om, at Marineministeren vil i dette, som i andre Tilfælde, fastsætte disse Tærter overeensstemmende med, hvad der er billigt, for at de Vedkommende kunde have et passende Bederlag for den ydede Tjeneste; men jeg maa vedvarende holde fast ved den Anfuselse, at de Love, som skulle gaae ud i Folket og paabyde Paalæg, maa indeholde en bestemt Størrelse af Paalæget; uden dette forekommer det mig altid at blive en ufuldkommen og ufuldstændig Lov.

Marineministeren: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der derefter ikke kunde nogenlunde finde en Forandring Sted, og det er temmelig hyppigt, at man beder om en Forandring i Lodsens eller om Nedsættelse i samme, uden at en saadan Nedsættelse eller Forandring atter maatte blive Gjenstand for en Lov, og maatte gaae tilbage til Kamrene; og, da den hele Sag er meget nautisk, og Bestemmelsen f. Ex. efter de Grunde, som ere paa det Sted, og da Distancen, der er at udrede, maa sættes efter nautiske Folks Skøn, kommer det mig for, at det var hensigtsmæssigt, at det som hidtil kunde vedblive at være en administrativ Foranstaltning. Det er iøvrigt en Ting, som jeg ikke modsætter mig for min Person, naar man anseer det rigtigt eller nyttigt at gjøre Forandring heri; men jeg troer, at det i det practiske Liv ikke er klogt, og at der let kunde opstaae nogen Ubillighed derved. Det er forekommet mig, at dette vilde være tilstrækkeligt, at den samme Form blev brugt, som tidligere har været brugt ved Provindstallerne i denne Henseende.